

PEV-II: el diàleg per definició

La Generalitat, la Cierval —empresaris valencians—, UGT i CC.OO. treballen en la discussió sobre el Programa Econòmic Valencià, que serà aplicable en el període 1988-91. Per a les centrals sindicals, el fet més destacable és el canvi en l'actitud de diàleg de l'administració autonòmica.

Rafael Castelló

Aquestes darreres setmanes, els actors socio-polítics de major pes, el govern valencià, els sindicats i la patronal, han tingut tot un seguit de reunions intensives de treball. Aquesta activitat és un intent, per totes les parts, d'arribar a algun tipus d'acord en allò que seran les directrius econòmiques al País Valencià, durant els pròxims quatre anys: el Programa Econòmic Valencià-II (PEV-II).

El PEV-II és una programació de les activitats estratègiques que ha d'escometre, prioritàriament, l'administració de la Generalitat valenciana, en el període 1988-91. És el document director de la política econòmica de la Generalitat, en els pròxims quatre anys. Allí s'estableixen els programes d'actuació pública i la dotació pressupostària, necessària per a arribar als objectius finals fixats. Així, el document constarà de tres parts: en la primera, s'exposen quins són els objectius finals que es persegueixen; en la segona, els programes dissenyats per a aconseguir-ho, i en la tercera, les quantitats de diners assignades a cada programa, les assignacions pressupostàries.

En aquests moments, l'estat d'elaboració és bastant avançat. Segurament, quan aquesta revista serà al carrer, estarà ultimada la part que es refereix als programes; només restarà per fer la que correspon a les dotacions monetàries. La Generalitat ha mantingut una sèrie de contactes per separat amb els sindicats, Unió General de Treballadors (UGT) i Comissions Obreres (CC.OO.), i la patronal, la Confederación de Empresarios de la Región Valenciana (Cierval). Encara que la Generalitat sempre té l'última paraula.

La negociació s'ha plantejat en tres parts que es corresponen a les del document del PEV-II: objectius, programes i distribució pressupostària. Després d'aquesta primera fase de negociació amb els grups d'interès, sindicats i patronal, el PEV-II passarà a la consideració del Consell i, posteriorment, de les Corts valencianes, que n'aprova el text final.

El document, pel que fa als objec-

Birlanga: «la Generalitat és sensible a la desaparició d'empreses públiques que suposen l'ocupació fonamental d'una zona».

tius, és bastant genèric, els defineix d'una manera molt àmplia. En les seues paraules, el PEV-II s'aplicarà «per avançar notablement en l'objectiu més a llarg termini d'una societat de benestar per als ciutadans de la Comunitat Valenciana en el marc d'Espanya i del projecte europeu».

Aquesta «societat de benestar» ve definida per dos elements: una economia potent i internacionalitzada, que siga capaç de generar abundants oportunitats d'ocupació, i una societat avançada, amb una alta ponderació de l'educació i de la cultura, de la salut i els serveis socials, de les característiques naturals i culturals del medi, de manera que el resultat siga una major qualitat per a tots els ciutadans.

Per a arribar ràpidament a l'objectiu d'una societat d'aquestes característiques, es proposa una estratègia d'actuació centrada en tres fronts. Augmentar la competitivitat de l'economia, per assegurar el màxim creixement econòmic que genere ocupació; augmentar la qualitat i l'extensió dels serveis de benestar i avançar en la correcció de les desigualtats socials; i, finalment, conservar i recuperar el patrimoni natural i cultural.

A partir d'ací, l'estratègia dissenyada pel PEV-II és la següent. Per a augmentar la competitivitat de l'economia valenciana cal accelerar la transició d'un model econòmic basat en els avantatges de costos, fonamentalment salarials, a un nou model basat en la idea complexa de qualitat, innovació i preu. Açò podria resumir-se/concretar-se en dos factors fonamentals: la diferenciació de productes i serveis, i la incorporació de tecnologia que assegure una innovació contínua i una altra productivitat, garantia de salaris alts.

Quant a augmentar la qualitat de vida i l'extensió dels serveis de benestar i avançar en la correcció de les desigualtats socials, la Generalitat dispo-

J. A. MIRANDA

sa dels instruments de millora del sistema educatiu i dels serveis sanitaris i socials. Ara bé, un altre instrument de redistribució central en tota política econòmica queda fora de l'àmbit competencial del govern autonòmic: el sistema fiscal. I, al mateix temps, es planteja la possibilitat de corregir desigualtats territorials amb un estímul al potencial propi de cada zona, mitjançant programes d'infraestructures...

L'apartat que s'hi troba menys tractat i concretat és el que fa referència a la conservació i l'enriquiment del patrimoni natural i cultural, ja que simplement apunta que «serà l'orientació de les polítiques concretes amb impacte en aquest àmbit».

En consonància amb tot aquest plantejament, el PEV-II considera que el principal problema que ha generat la crisi ha estat la desocupació. Que, segons el document, té les seues causes en la rigidesa dels mercats de béns i factors, treball i capital; en el retard tecnològic; en la poca demanda; en la política econòmica de contenció de la despesa pública... I, prenent com a punt de partida aquesta consideració,

Luis Espinosa: «Els programes del PEV estan definits a bon nivell, però són perfectibles.»

defineix una política d'ocupació centrada en programes per al foment a la creació d'unitats productives organitzades amb fórmules de treball associat: societats anònimes laborals, cooperatives... I centrada, també, en el grau

d'activitat econòmica, mitjançant la inversió pública en infraestructures productives, és a dir, una política expansiva de la demanda; a millorar les característiques de la capacitat de l'oferta de treball, a través de la potenciació de la formació ocupacional i el sistema educatiu, en general; i l'estímul a la contractació de joves i dones.

El PEV-II, en principi, consta d'un total de cinquanta-tres programes, que van del foment a les cooperatives, ja esmentat, al de promoció de la política local, tot passant pels de suport a la millora de la competitivitat, millora d'aprofitament dels recursos hídrics, correcció de desequilibris econòmico-territorials...

Respecte al global que proposa el PEV-II, les forces socials no tenen una opinió definitiva, ja que esperen veure quin n'és el resultat final, i concretament Comissions Obreres lliga la decisió final al resultat de les negociacions de les tres parts: objectius, programes i pressupostos. Això és, consideren que els programes i, per tant, els objectius són inseparables de les dotacions assignades. Un programa en el qual estiguen d'acord pot ser irrealitzable amb una assignació pressupostària reduïda.

En general, Luis Espinosa, secretari general de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), opina que «els programes d'actuació estan definits a un bon nivell. La seua aplicació, sens dubte, milloraria l'actual situació, però, amb la mateixa certesa, són perfectibles. Nosaltres hem fet les nostres aportacions i ara esperem que la Conselleria ens conteste».

Per la seua part, Comissions Obre-

res (CC.OO.) mostra la seua satisfacció pel grau d'acceptació de les seues propostes als programes, tot i que relativitzen aquest optimisme en funció de com queden globalment les dotacions pressupostàries. I, així, el gabinet tècnic del sindicat, format per Miguel Torrejón i M. Luz Marco, assenyala la importància de les seues aportacions, que van des de la inclusió de les persones majors de cinquanta anys en els programes de creació d'ocupació, abans reservats als joves i les dones, fins a la proposta de mantenir les ajudes directes a les cooperatives i societats anònimes laborals, enfront del criteri de la patronal, que pensa que això és una discriminació que només es basa en una diferència de forma jurídica.

Al mateix temps, CC.OO. ha aconseguit que la Generalitat es comprometa a reivindicar el subsidi d'atur agrari per als treballadors valencians, de la mateixa manera que ara el tenen a Andalusia i Extremadura, tot unit a una campanya institucional per a la inscripció dels aturats agrícoles en la Seguretat Social.

Ara, no tot són coincidències i acostaments. Hi ha un tema que sembla insalvable, entre la conselleria i CC.OO.: la creació d'un sector públic industrial de la Generalitat valenciana. Discrepància provocada, fonamentalment, per les diferències de concepció econòmica respecte al paper que ha d'assolir el sector públic dins de l'estructura econòmica general. La discrepància es fa extensible també a la patronal. Per a Luis Espinosa, «no cal més sector públic. És deficitari i crea problemes pressupostaris. Estem d'acord en el fet que

el poder públic tinga influència en alguns sectors. Ara, aquesta influència, la pot exercir sense necessitat de recórrer al control directe, sinó per concessió. D'aquesta manera, no es creen més places funcionaries, s'ajuda la iniciativa privada i és més rendible, mentre el poder públic no perd la decisió política». Evidentment, Luis Espinosa es refereix a un sector públic de serveis, no d'indústria. Aquí augmentaria la discrepància.

Per al director general d'economia, Juan Antonio Gisbert García, «amb independència de l'adscripció ideològica de cadascú, la societat demana que el sector públic resolga problemes. En principi, no és contradictori un creixement tant del sector públic com del privat, perquè es parteix de nivells bastant baixos. És una polèmica estèril. La Generalitat crearà empreses durant el període de vigència del PEV-II, però no seran industrials. Al mateix temps, la Generalitat és sensible a la desaparició d'empreses públiques, i potser també privades, que suposen una part important de l'ocupació d'una zona, però no pot assumir-ne el cost. L'experiència de l'INI s'ha de reflexionar i s'ha de pensar en el caràcter subsidiari del sector públic. Hem de mamprendre aquelles iniciatives que el sector privat no faria mai: sanitat, estadístiques (Institut Valencià d'Estadística, RTVV)»...

Tots coincideixen en la millora que suposa aquest Programa Econòmic Valencià respecte al primer que ara finalitza. Per a Luis Espinosa, «el primer PEV estava dominat per l'infantilisme. I dic açò en el sentit d'aquella famosa frase de Lenin; 'l'esquerranisme és la malaltia infantil del comunis-

me'. El PEV-I era dirigista, intervencionista i demagògic. Incompatible amb el sistema. I això és comprensible perquè teníem una administració autònoma molt jove i teòrica, molt influida per la Facultat. No tocava terra. Ara l'administració és més madura i el PEV ho ha notat molt. És molt més realista».

En opinió de CC.OO., encara que el PEV-I era una experiència positiva, pel que fa a la coordinació de les tasques de les conselleries, no arribava a ser un document de planificació econòmica, «es quedava en la coordinació. Ara el PEV-II és un seriós avanç, encara que no suficient. Per això, plantejem les nostres aportacions. Però el llenguatge és molt més seriós, i allò que trobem realment destacable és el canvi radical de l'actitud de diàleg de l'administració», diuen Miguel Torrejón i M. Luz Marco, membres del gabinet tècnic de CC.OO.

Per a Juan Antonio Gisbert, «el fet que aquest PEV siga un avanç respecte al primer és normal; anormal seria el cas contrari». Per a ell, «les raons es deriven objectivament dels canvis produïts en el temps. En el primer es treballava ja començada la legislatura, amb un sistema de finançament deficient, sense coneixement real d'aquelles competències i compromisos que s'estaven assumint... Ara, el PEV-II començà la seua elaboració any i mig abans de l'entrada en vigor prevista. Açò facilita la reflexió interna, la discussió entre els distints organismes autònoms i entre els agents socials. El sistema de finançament és definitiu, hi ha més marge d'actuació i el grau d'autonomia és més gran». □

XI CAMPANYA CARLES SALVADOR

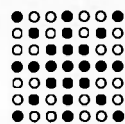
PROVES PER A L'ELECCIÓ DEL PROFESSORAT DELS NOUS CURSOS CARLES SALVADOR

Els professors interessats hauran de lliurar el seu currículum al Centre abans del dia 23 de setembre.

Acció Cultural
del País Valencià.

Apartat de Correus 941
46080-València
Pablo Iglesias, 29, entresol
03004-Alacant
Enmig, 24-4
12001-Castelló de la Plana

The British Council
Institut Britànic

General Sanmartín, 7 46004-VALÈNCIA

Ensenyança de llengua anglesa

MATRÍCULA

Primer Trimestre

Acudiu-hi personalment o truqueu

351 88 18, 352 48 03, 352 98 47 i 352 86 88